

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 4. Mulieris Guyoniae caussa in Galliis examinata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

Sæc. XVII. servatæ præcepit, ut Acta Sanctorum, A. C. 1695. eoquod *in illis propositiones contra Sanctorum Patrum doctrinam, communemque Ecclesiæ sensum contineantur, sancti officii Commissariis tradantur, & denuntient eos, qui prædictos libros retinent, aut ab aliis retineri noverint.*

§. IV.

Mulieris Guyoniæ caussa in Gallis examinata.

*Argentre
Coll. jud.
part. 3. fol.
393.
Arnold hist.
Hæret. p. 4.
sect. 3.
pag. 1109.
Hode Hist.
de Louis
l. 51. & 52.*

Sub idem tempus Quietismi enthusiasmus, fanatici raptus, & entheismus, purioris contemplationis, ac vitæ exstatiæ velo obtecti ex Hispania & Belgio in Gallias quoque transmigrarunt: ac primo quidem prodire e suis latebris plures libri hoc veneno infecti, quorum quosdam ab Harlæo Archiepiscopo Parisiensi damnatos fuisse, anno priori meminimus: nec tamen propterea defecere, qui vel novitatis prurigne incitati, vel pietatis specie, atque incauta ejusmodi librorum lectione seducti fanatica hæc dogmata ore & calamo propugnant: Hos inter Antesignanam merito dixerim famosam illius ævi Mulierem Joannam Mariam Bauriers de la Mothe Guyoniam. Hæc præter jam allegatos duos libros edidit quoque alium
sub

sub nomine: *Torrentes*, explicationem Sæc. XVII.
 in V. & N. Testamentum præcipue in A. C. 1695.
 Apocalypsin, pios sermones, episto-
 las, & alia ejusdem generis opuscula,
 in quibus tamen nonnisi fanatica deli-
 ria, ac perniciosæ doctrinæ contineban-
 tur; docebat enim totius internæ vitæ
 clavem consistere in plena quiete &
 indifferentia circa omnia, etiam circa
 salutem, ita ut mens in Deo absorpta
 nihil appetat, neque infernum timeat,
 nec cælum speret, nihil a Deo petat,
 de nulla re neque de ipso peccato do-
 leat, nulla re moveatur, sed in sola
 Dei contemplatione & amore puro pe-
 nitus conquiescat, atque anima ad de-
 monstrandam suam fidelitatem sepelia-
 tur, conteratur, suum foetorem patia-
 tur, & sine corruptionis evitandæ cura
 in infima Divinæ voluntatis abyffo con-
 tabescat, sensimque suo fætori assueta,
 in quiete maneat, nec inde unquam
 exire speret. Tum vero extremam mi-
 seriam sibi haud ultra horroni futuram,
 ad S. Synaxin, sicut ad communem
 mensam connaturaliter accedere, in
 Confessione ex obedientia sese accu-
 sare, & sine dolore confiteri incipiat,
 eoquod tum nec conscientiam, nec ac-
 cusatorem, utpote jam in Deo penitus
 absorpta, ultra habitura sit. In sua
 Apocalypseos explicatione Prophetif-
 Hist. Eccles. Tom. LXVI. T sam

Sæc. XVII. fam egit, varias visiones retulit, atque
 A C. 1695. ~~audacter effata est, quod intima ani-~~
 marum cognoscat, & in eas, non mi-
 nus quam in corpora prodigiosam ha-
 beat auctoritatem, eamque Deus ele-
 gerit, ut humanam rationem destrue-
 ret; *quicquid, inquiebat ipsa, solvero,*
erit solutum, & quicquid ligavero, erit
ligatum: ego sum lapis iste sanctæ Cruci
infixus, quem reprobaverunt ædificantes.
 Quandoque se hoc Spiritu adeo plenam
 fingebat, ut de vita sua periclitari visa,
 mox revocandi halitus gratia, pecto-
 rali tunica exsolvi deberet, & ejus
 etiam corpus reipsa in variis partibus
 dissiliret: Tantam vim habet in fœmi-
 nis depravatæ phantasiæ pestis: cum
 autem Guyonia non modo generis no-
 bilitate, sed etiam externa morum com-
 positione inclaresceret, dudum a Cen-
 forum insectatione tuta erat, & quod
 sane mirum est, etiam non pauci pro-
 bitate, & scientia spectatissimi hujus
 mulieris consortio delusi, admiratione
 & æstimatione tam sublimis Magistræ
 defixi hærebant, eamque celeberrimis
 illis accensebant Mysticis, *qui fidei my-*
steria in conscientia pura portantes, si
peccarunt, duntaxat in verbis non in re
offenderunt, dum quo magis in interiori via
versati, eo minus exacte atque ad Theolo-
gicæ limam alios instruere potuerant: nihilo-
 minus

minus tamen multo plures hujus foeminae illusionem, ac quietismi fermentum suspicabantur, ipsa quoque multorum indignationem sibi attraxerat, eo quod non pauca de semetipsa jactitaret, quae menti ejusmodi deliriis non obfuscatæ merito offensionem essent; cum ergo indies contra novam hanc doctrinam graviores apertæque moverentur querelæ, Fenelonus Abbas Delphini Moderator, huic mulieri author erat, ut Benigni Bossueti Meldensis Episcopi judicio atque examini cuncta suæ scripta, tam edita quam nondum vulgata, vitæque suæ Historiam a se exarratam traderet: Obstupuit Meldensis, de cunctis ejus deliriis, damnatisque erroribus plene informatus & quamvis minime dubitaret, illam enormiter illusam fuisse, præcipue cum asserere haud dubitasset, se non posse aliquid petere a Deo & tamen orandi ad Deum methodum traderet, nihilominus alios pietate ac scientia claros Præsules in consilium adhibuit, ipseque sæpius cum hac foemina egit, ipsius scripta discussit, eaque sedulo contulit cum illis libris, quos præcipui vitæ internæ Magistri SS. Franciscus Salesius, Theresia, Joannes a Cruce, Thaulerus, Rusbrockius, Blossius & alii excellentes Mystici Doctores de contemplatione

æc. XVII.
A. C. 1695.

Sæc. XVII. ne, sublimi oratione, & amore Dei scri-
 A. C. 1695. pferunt. Tenuit octo menses discussio
 hæc Issyæ habita, interim vero hæc
 fœmina usu Sacramentorum interdicta
 est: Paruit illa, datis tamen literis per
 Maintenoniam Nobilem Matronam Lu-
 dovico Regi supplicabat, ut in ejus
 vitam inquiri, quibusdam Deputa-
 tis præciperet, eo fine, ut ea a crimi-
 nibus sibi imputatis vindicata, ad do-
 ctrinæ suæ examen cum minori animi
 præventionem procedi posset: postea
 Bossueto Noallium Catalaunensem Epi-
 scopum, & Trosonium Sulpitianæ Con-
 gregationis superiorem Generalem ad-
 jungi petiit: Id quoque datum est ejus
 precibus: die igitur decima Martii hoc
 anno Ludovicus Antonius Noallius,
 qui defuncto Harlæo, in Parisiensem
 Archiepiscopum non ita pridem nomi-
 natus erat, ceterique Examinatores,
 triginta quatuor articulos seu errores
 ex ejus scriptis decerptos proposuere,
 ac quemlibet suis censuris notarunt,
 quibus Guyonia interim in cœnobio
 Monialium Meldis custodita, haud cun-
 ctanter subscripsit, palam contestata,
 nunquam suæ mentis fuisse, aliquid
 scribere aut loqui contra doctrinam Ec-
 clesiæ Catholicæ, cui ex integro sem-
 per esse subjecta velit. Verum paulo-
 post contra mandatum rursus docere,
 sua-

suaque deliria spargere cæperat, qua- Sæc. XVII.
 propter desuper accusata in carcerem A. C. 1695.
 data est; rursus tamen emissa fidei &
 obedientiæ professione in libertatem af-
 ferta Blesas migrandi licentiam obti-
 nuit: priusquam vero inde abiret, ei-
 dem injunctum, ut deinceps non alium,
 quam Jesuitam in conscientiæ suæ mo-
 deratorem eligeret, & rursus sese pro-
 nuntiato in eam iudicio, ac Ecclesiæ
 doctrinis subiceret: ad quæ ipsa re-
 spondit, „se hoc veritati testimonium
 „reddere esse obstrictam, quod suis
 „loquendi modis nunquam errores in
 „illis reipsa contentos docere intende-
 „rit, nec unquam crediderit, eos in
 „tam perverso sensu accipi posse. „
 Tandem vero dimissa Blesis pie vixit,
 ac die decima sexta Junii Anno Christi
 millesimo septingentesimo decimo septi-
 mo inter luculenta pœnitentiæ ac pie-
 tatis signa decessit: reliquit etiam Te-
 stamentum vere Christianum, in quo
 præmissa fidei Catholicæ professione in
 veritatis, suæque integritatis testimo-
 nium jurato contestata est, se in Ec-
 clesia Romano-Catholica, cui semper
 tota mente adhæsisset, mori paratam
 esse, ac semper in animo suo ab ob-
 jectis doctrinis alienam, nunquam in
 abominandis Molinosii erroribus par-
 tem habuisse: suis vero accusatoribus

Sæc. XVII. non modo plene ignoscere, sed ne-
 A. C. 1695. quidem gestorum memoriam ultro ha-
 bere velle.

§. V.

*Bailleti liber de devotione B. V. ab
 Innocentio XII. proscriptus.*

Si Guyonia per indiscretam suam pie-
 tatem in crassos omnino errores pro-
 lapsa est, certo Adrianus Bailletus in
 debito Sanctorum cultu defecit. Scri-
 psit tractatum de devotione Beatæ Vir-
 ginis, & de cultu eidem debito, in quo
 si devotionis excessum quandoque in
 superstitiones degenerantem, qui ex
 vulgi imperitia, non Ecclesiæ doctrina
 ortum trahit, carpsisset, atque a ru-
 dium animis penitus eliminare studuis-
 set, nequidem a zelosissimo Mariani
 cultus Defensore rejici potuisset, post-
 quam vero omnem B. V. cultum eidem
 ingratum, nobisque inutilem, Mariam
 peccatoribus minime propitiam, origi-
 nali labe infectam, atque in cælos non
 fuisse assumptam, pluraque alia contra
 Ecclesiæ praxin, & SS. Patrum doctri-
 nam effutierat, merito Innocentius XII.
 Papa hoc anno die septima Septembris
 ejus librum, atque ejusdem novam e-
 ditionem sexto post anno die vigesima
 sexta Octobris, *donec corrigatur* in Indi-
 cem

Vid. supra
 §. 2. p. 279.